

ÍNDIX D'ANÈCDOTES

- 9 Conversa amb Montserrat Caballé, soprano
Flors de la diva i per a la diva
- 12 “No m’agrada gens que em posin a la vitrina”
- 18 La planxa com a font de conflictes
- 19 “Torni a Espanya, casi’s i tingui fills”
- 24 Carlos Caballé: “Si d’aquí a un any no has recuperat la il·lusió que la música et donava, et diré: plega”
- 28 El núvol de la Caballé
- 33 Qui és la diva de les dues?
- 35 La Norma de la Callas pot matar els fills, la Norma de la Caballé no els matarà mai
- 36 “Mi sonno vestita da Callas, questa notte”
- 37 Callas i Caballé, els mateixos problemes de dentista
- 40 Reaccions Caballé
- 42 Una brusca ofrena floral al director
- 45 “Omi, la mare s’ha empenyat”
- 47 La *Norma* i els gols del Salzburg no són compatibles
- 49 “Vostès ens poden esbroncar, però primer ens han de deixar cantar”
- 52 Repenjar-se en el tòpic
- 54 “Després d’haver-te sentit cantar a tu, sé que aquest paper no el puc cantar més”
- 58 Herbert von Karajan, un problema de pes
- 59 La poma

- 63** Conversa amb Jaume Tribó, apuntador del Liceu
“Jo, quan sigui gran, vull ser apuntador d'òpera”
- 81** Plouen gats i gossos sobre la platea
- 83** “Prohibido tararear melodías memorizadas, y llevar el compás con los abanicos”
- 84** Un part al Liceu
- 85** La bronca operística més gran que jo he viscut
- 90** Al Bonisolli, li agradava que hi hagués merder
- 93** Una urgència de Montserrat Caballé
- 98** Massa llum per a una pedra!
- 100** Olives Lázaro i olives Fleta
- 105** Avall, que fa baixada!
- 107** Gruberová – Haider: Un colebrot sud-america
- 110** “El tenor Carreras és la mida de divo que jo voldria ser”
- 115** Conversa amb Josep Carreras, tenor
Carreras a Di Stefano: “No és que hagi escoltat els seus discos, és que me'ls menjo”
- 119** “Perdoni, senyor, pot estar-se quiet una estona?”
- 121** Uns espagueti amb *pomodoro e basilico* a casa de Giuseppe di Stefano
- 128** “Però, on vas amb aquest vestit? Si semblas l'home Michelin!”
- 132** Karajan i l'agut final de l'ària de *Carmen*
- 137** “Canta'ls el *Rigoletto*, i així no et tornaran a cridar”
- 141** “Al col·legi, em deien ‘Rigoletto’”
- 144** “La temptació irresistible de les cambres de bany”
- 148** Gelat amb pastilles Valda, una combinació explosiva
- 150** Les supersticions i la teoria del cactus florit
- 153** “Fer un do a la Scala és com llançar l'últim penal a la final del mundial de futbol”
- 155** La lliçó del Cappuccilli
- 157** Bufetades per un trosset d'escenari de la Scala
- 159** “Els tres tenors”: amistat o rivalitat

- 163** El com i el perquè de la sortida a l'escenari del Liceu, el dia de la *Fedora* del Plácido
- 165** La música com a teràpia
- 166** “Avui m’he hagut de tornar a barallar per tu!”
- 170** Coses estranyes que has hagut de fer, per ser qui ets
- 173** Presumir de milionari
- 177** Conversa amb Antoni Bofill, fotògraf del Liceu
La feina d’esmunyir-se entre les ombres
- 197** Plácido Domingo: “No te preocupes, que yo te daré los planos que necesitas”
- 201** La generositat de Jaume Aragall
- 205** “Darrere de tot gran home...”
- 208** “La que més m’ha pres el pèl”
- 214** “Vaig anar a cobrar a dalt d’un avió d’Iberia”
- 216** “Permeti’m una pregunta: vostè sap si a aquest director li agraden les dones?”
- 221** El moment més emotiu
- 225** Conversa amb Joan Pons, baríton
“A Menorca, tothom canta”
- 227** Una cova aferrada a sa roca
- 232** “Que calli aquest de la veuota!”
- 234** “Després de trenta anys d’òpera, he arribat a la conclusió que no sé res d’òpera”
- 237** “Montserrat Caballé em va empènyer a canviar de veu”
- 241** “El que a mi em va millor per a la veu és la *chispa* de la vida”
- 244** “Una entrevista en la ducha, una de las pocas cosas que Plácido Domingo no habrá hecho”
- 250** El trajecte més llarg possible per arribar al conductor de la limusina
- 251** “Muto sei tu?”
- 253** Uns calamars farcits, a la menorquina, per al Luciano

- 255 “El Pavarotti és com una aixeta que, quan l’obres, raja”
- 256 Una dormideta en ple escenari
- 259 “Quan tu encara t’estàs desvestint, el Plácido ja ha agafat un avió”
- 260 Emotivitat i sentiments
- 263 Remaleïda sort, maleïda sia
- 265 “Roger, d’aquí a dos anys, et diré una cosa que avui no et puc dir”
- 270 “Ei, tu, que m’has fet plorar de veritat!”
- 273 “Si tu no em convences a mi, com vols que jo convenci el públic?”
-
- 279 Conversa amb Roger Alier, crític i historiador de l’òpera
El company de fatigues
-
- 283 Un personatge singular
- 291 Rossini i Alier tallats amb el mateix patró
- 294 És impossible fer content tothom
- 299 L’oïda desviada
- 301 Salvador Dalí: “Ecolti, m’han dit que vostè sap molt d’òpera”
- 302 “Qui m’atura en un moment com aquest?”
- 302 L’accés a l’òpera de l’Alier i del Marcel
- 306 El gall de la mort
- 307 Mort, o assassinat?
- 309 Josep Bros i l’armadura
- 310 “No hi há tenors wagnerians, perquè tampoc no hi ha cigrons”
- 313 Aplaudir fora d’hores
- 315 La tècnica del cant és com aprendre a moure les orelles
- 317 “Em sembla bé que costi de trobar entrades”

- 323** Conversa amb Jaume Aragall, tenor
“La veu” i “la persona”
- 328** *“La veu d’or serà la teva”*
- 331** Hi ha crits, i crits!
- 332** El conte de Dickens
- 337** El mestre Badiali i la pianista del bigoti
- 340** *“O tens llesques de xoriç a l’orella, o vas amb mala fe!”*
- 342** *“Ets un cavall de carreres”*
- 345** *“El talent és tan pervers i tan injust, que no es pot transmetre”*
- 347** Di Stefano: *“Però què vols, Jaume, acabar com el Di Stefano?”*
- 351** Una ferreteria de claus boteruts, a la tauleta de nit
- 354** Problemes de panxa
- 357** *“Jo vaig triar fer vacances i el Luciano, no”*
- 359** *“Jo sóc el pitjor enemic de mi mateix”*: la depressió
- 365** Les males llengües
- 367** Enviar energia al Carreras, per la finestra
- 369** *“Joan, tranquil, com que jo sóc tan pesat, segur que em farà cas”*
- 371** La generositat d’Aragall
- 371** Les bones persones